

Tablo 2 Enstantane

– EDİP GÜL · 24 Aralık 2022

Tablo 2 Enstantane

Dostlar

Bir zamanlar

Benim de

Irmakların çağıldadığı

Bir vadiydi yaşamım

Bir gün ansızın

O gülü kucakladım

İhtirasla sarıldım ona

Bulunca onu tatsız tuzsuz

Yitip giden pırlıtyı

Onulmaz sevinci

Olanca hızımla kaçtım

O dünyadan

O yıkık o harap yerden tiksindim

Ey cahillik ey yoksulluk ey saflık

Sizinleydi tüm yaşantım
Varım yağum dünyamdınız şenliğim
Beynimdeki düğmeleri kopardım
Rüya neymiş hülya neymiş anı ne
Sevinçler yasakladım ümitleri yok ettim
İçimdeki o canavar kudurdu
Benliğimde ne buldumsa mahvettim
Tükenirken şeytanlara emrettim
Yok edin suçlarımın izini
Çılgınlıkları durdurdum ağlayışı susturdum
Tanrım talih yetmedi
Batakları yurt edindim umutları savsakladım
Çılgınlıklara sarıldım koyuldum
Tanrım talih yetmedi
En sonunda hakikati anladım

Yokladım çizgisini geçmiş günlerin
Dönmek için yeniden o günlere
Doyurmaktı kursağımı niyetim
İyiliktir o
Al bir serüven daha sana
Bir sansar olarak kalacaksın sen
Diyen oydu tanıdım şeytan
Beni taşlarla ağulayan altın
Kahrol olanca ihtirasınla
Diyerek
Haykırdı o iğrenç gülüşüyle
İşte bencil bunacaksın sen
Koskoca bir budala

Ama şeytan bırak beni
Daha körpe birini bul ben bittim
İsteme artık benden
Korkunç günah işlemememi
Ben
Bir kaç arık sayfa için
Bu çokça kirlenmiş ömür defterini
Yıkıp kül edeceğim

Ahmet Kemal